

הוועדה למשנה לתכנון ובניה – היתרים – תמליל

תיק מספר 1987/0519.02

הצפירה 19, קטמון הישנה

מספר הוועדה: 11

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: כ"ז בסיוון תשפ"ד (03.07.2024)

מזכיר הוועדה בדיון: דליה אלפסי, נלי צדוק

שעת תחילת הוועדה: 10:15

שעות סיום הוועדה: 15:45

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו
טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג ו R ים גולד וורק תמלול והקלטה

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תיק 3 בסדר יום התנגדויות.

רוחמה יעקבי:

הם הגיעו.

לאה שרייבר:

שניה, אני מסיימת, אני כבר,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בדיוק בזמן. זה שלך, לאה.

לאה שרייבר:

זה של חנאן.

אליעזר ראוכברגר:

אה, נכון, סליחה, של חנאן, צוות ד', טעיתי.

חנאן עביד:

זהו, עכשיו אתם תקועים איתי עד סוף הוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, הכל צוות ד'?

לאה שרייבר:

לא, אני הקינוח.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בשמחה.

חנאן עביד:

לא, אין לך,

יהודה פרוידינגר:

לא, יש לה שוטפים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש לה כמה תיקים שוטף שנשאר מיום שני. אז אנחנו, בסדר, זה היום מוקדם, זה מוקדם וגם אין לנו סיבה היום. הכל בסדר. אנחנו מקווים שזה, יאללה, קדימה, תציגי לנו את התיק, מספרו 1987/519.02, ברחוב הצפירה 19, קטמון. מתנגדים הגיעו?

רוחמה יעקבי:

כן, כן, בטח.

יהודה פרוידינגר:

מי מבקש? מי המבקש פה? מה זה, בן אדם פרטי רוצה לעשות גן ילדים בבניין?

(מדברים ביחד)

אילנית מיכאלי:

אבל אגב, לא, תסתכלי איגרת 81, גם בלוח זכויות חייבים להגיש מס רכוש, זה כתוב שם במפורש. זה בהנחיות שלנו, של העירייה.

רוחמה יעקבי:

לא כולם הגיעו כי הם לא ידעו.

אלדד רבינוביץ':

(לא ברור) לחוק. ההנחיות האלה יושמו באיגרת, הם לא פועלות לפי זה. מי שהגיש עושה את ה-, מי שעושה את ה-,

(מדברים ביחד)

אלדד רבינוביץ':

כי זה החוק.

אילנית מיכאלי:

כתנאי להיתר? לא, זה תנאי סף, זה לא עכשיו. אני מדברת על התיק הזה, התיק הזה עוד כבר אז הוא כבר היה (לא ברור) זה לא תיק ש-, הכל נכון, אבל בוא, אבל זה תיק שהוא (לא ברור) זה תיק שהוא (לא ברור) זה לא תיק שהוא (לא ברור)

אלדד רבינוביץ':

זה דרישה שלנו. אנחנו פשוט לא עובדים לפי זה, הפתיחה של הרישום.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, לאה, לאה אני אומר. חנאן, בבקשה.

חנאן עביד:

חצי דקה, אפילו פחות.

אילנית מיכאלי:

השאלה אם אתה (לא ברור) להוסיף את דרישת מס רכוש כתוספת. אני לא הייתי עוצרת אותם היום כי הם כבר אחרי כל התנאים.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הם כבר היו בבית משפט, הלכו, חזרו.

אלדד רבינוביץ':

אפשר להוסיף להם את זה כתנאי להיתר,

אילנית מיכאלי:

נכון.

אלדד רבינוביץ':

שיגישו עם מס רכוש?

חיים כהן:

הוא אומר שכבר היה זיהוי.

אילנית מיכאלי:

לא, הוא אומר, אין לי מס רכוש כי זה ירושה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר, אני לא צריך כי זה ירושה.

חיים כהן:

לא, לא ירושה, הוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אומר, בגלל שזה ירושה,

חיים כהן:

כן, אבל היה מספיק (לא ברור)

אלדד רבינוביץ':

(לא ברור) הזכויות זה טאבו, ולכן יש לי טאבו, אני לא צריך מס רכוש. שהוא לא נכון, כי הוא לא עשה את זה (לא ברור) לפי הדין. ואנחנו באיגרת 81,

אילנית מיכאלי:

אבל עד היום ההנחיה הייתה (לא ברור) לפי טאבו.

אלדד רבינוביץ':

בסדר,

אילנית מיכאלי:

אתה צודק.

אלדד רבינוביץ':

(לא ברור) אנחנו מתקנים.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל לא בשלב הזה של ה-, שאנחנו נמצאים.

אלדד רבינוביץ':

אפשר לבקש אבל את זה כתנאי להיתר?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, מה שאלנית אומרת.

אלדד רבינוביץ':

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אני נצמד לאילנית.

אלדד רבינוביץ':

(לא ברור) זה איגרת 81. זה איגרת 81, אני אראה לך.

אילנית מיכאלי:

בסדר, תוסיף את זה כתנאי להיתר, וזהו. ונראה, ומקסימום שיבואו אלינו לראות מה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אכפת לי.

חיים כהן:

תגיד ללאה, היא הלכה קודם, לאה?

אליעזר ראוכברגר:

היא תחזור, היא תחזור,

אילנית מיכאלי:

אני כותבת, לא לאה.

אליעזר ראוכברגר:

יש לה עוד תיקים פה הרי.

יואל שבת:

לא, צריך לזכור את זה.

חיים כהן:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, אלדד יזכור, אל תדאג.

חיים כהן:

רגע, אבל אז אתה לא מתנגד,

אילנית מיכאלי:

כן, לאשר בכפוף. בסדר?

אלדד רבינוביץ':

אני חושב ש(לא ברור) צריך ללכת בית משפט.

חנאן עב"ד:

אוקי, אז אני מוכנה,

אלדד רבינוביץ':

יש כאן שאלה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה, ששש, די, אלדד, אלדד, אנחנו בתיק הבא. כן.

חנאן עב"ד:

אנחנו ברחוב הצפירה 19, יש לנו בנייה, שימוש חורג ממגורים לגן ילדים. כמובן בגן ילדים הם צריכים להשתמש בחצר לפי התקנות,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

חנאן עב"ד:

כל החצר הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

איזה חצר?

חנאן עב"ד:

מה שמסומן באדום פה, בפוליון אדום.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

חנאן עביד:

כל זה עם המעבר ל(לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

חנאן עביד:

אין להם,

אליעזר ראוכברגר:

איפה הדירה? האדום השני?

חנאן עביד:

זאת שבאפור. כי היא קוטג',

אליעזר ראוכברגר:

האדום השני, אוקי.

חנאן עביד:

היא שתי קומות. כן?

חיים כהן:

תגיד, תגיד, המגשים זה גן פרטי ועירייה זה (לא ברור)?

יהודה פרוידינגר:

לא, לא,

חנאן עביד:

לא, הם פרטי.

אליעזר ראוכברגר:

כתוב פה, אם זה היה עירייה,

חנאן עביד:

זה פרטי.

אליעזר ראוכברגר:

זה היה מבני ציבור.

יואל שבת:

מה זה, שימוש חורג?

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) גן פרטי?

חנאן עביד:

אז אין,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה עוד שניה.

יואל שבת:

שימוש חורג?

חיים כהן:

כן.

חנאן עביד:

כן. אין לנו תימוכין קנייניים, הבאנו את זה אליכם בוועדה קודמת והחלטתם בכל זאת לזמן, כאילו להכרעתכם אם לזמן כי אין תימוכין, אז החלטתם בכל זאת לזמן.

אליעזר ראוכברגר:

תימוכין קנייניים למה?

חנאן עביד:

לשימוש בשטח של הגינה,

חיים כהן:

הגינה.

חנאן עביד:

זה שטח משותף.

אליעזר ראוכברגר:

הדירה זה פרטי.

חנאן עביד:

לא.

חיים כהן:

כן, אבל הגינה.

חנאן עביד:

הם, אמרנו להם תציגו לנו שזה מוצמד לכם, ואין להם הצמדה.

אליעזר ראוכברגר:

מדברת על הגינה?

חיים כהן:

על הגינה.

יהודה פרוידינגר:

כן, לגן ילדים,

חנאן עביד:

גינה, גינה אין להם הצמדה.

יהודה פרוידינגר:

הם מבקשים את הגינה גם.

אליעזר ראוכברגר:

לא לדירה.

חנאן עביד:

לא, לא, הדירה היא פרטית.

אליעזר ראוכברגר:

פרטית.

דוברת לא מזוהה:

חצר משותפת.

חנאן עביד:

לגינה. אבל הם לא יכולים לקבל אישור לגן (לא ברור) גינה, וגם חוות הדעת של מהנדס העיר הייתה שהוא ממליץ לדחות כיוון שאין תימוכין קנייניים.

חיים כהן:

מכיוון שמה?

חנאן עביד:

אז רציתם לדבר עם האנשים,

חיים כהן:

מכיוון שמה?

חנאן עביד:

אולי תשמעו אותם.

יהודה פרוידינגר:

שאינן תימוכין קנייניים על החצר.

אילנית מיכאלי:

כי החצר משותפת,

אליעזר ראוכברגר:

כמה ילדים יש בגן?

אילנית מיכאלי:

אתה לא יכול בלי הסכמה.

חנאן עביד:

לא, אין לי מושג.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תכניסי את המתנגדים.

יהודה פרוידינגר:

יש הבדל, יש הבדל בין, יש הבדל אם מבקשים זמנית שימוש חורג, (לא ברור) זמנית,

אליעזר ראוכברגר:

ברור שזה זמני, חייב להיות זמני, שימוש חורג אתה לא יכול לתת לא זמני.

יהודה פרוידינגר:

אבל (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

בוא נשמע אותם.

יהודה פרוידינגר:

הגן פעיל? הגן פעיל?

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב, אני מניח שכן.

חנאן עב"ד:

(לא ברור) שמשתמשים בגינה של הבניין, וזה שטח משותף. ולכן אני צריכה שני שליש הסכמות, ואין להם. אתם המתנגדים? שבו, שבו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, שבו כולם. טוב, צבי שוסטק, נמצא?

עו"ד איתן פלג:

אני מייצג אותו, עו"ד איתן פלג.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני, תציג את ההתנגדות.

עו"ד איתן פלג:

לא, אנחנו, אני מייצג את,

אליעזר ראוכברגר:

כל המתנגדים?

עו"ד איתן פלג:

את כל המתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בבקשה, קדימה, הכי טוב.

עו"ד איתן פלג:

אוקי.

דובר לא מזוהה:

מה השם רק עוד פעם?

עו"ד איתן פלג:

עו"ד איתן פלג.

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד צבי, איך, מה שמך?

יהודה פרויד'נגר:

איתן פלג.

אליעזר ראוכברגר:

איתן פלג, בבקשה.

עו"ד איתן פלג:

יש מיקרופון, הקלטה, משהו?

יהודה פרויד'נגר:

כן, כן, הכל מוקלט, אתה רואה? יש שמה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אדוני.

עו"ד איתן פלג:

וגם מצולם?

רוחמה יעקבי:

לא.

יהודה פרויד'נגר:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

למה, אתה לא, לא התלבשת יפה לתמונה?

עו"ד איתן פלג:

לא הסתרקתי.

אליעזר ראוכברגר:

לא הסתרקת? אני אתן לך מברשת?

דוברת לא מזוהה:

אם אפשר.

דוברת לא מזוהה:

אל תדאג.

עו"ד איתן פלג:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

תעשה מה שאני עושה, ככה.

עו"ד איתן פלג:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, אדוני.

עו"ד איתן פלג:

אני מבקש להציג את ההתנגדות ולהסביר למה אנחנו מבקשים שהגן לא יקבל היתר לשימוש חורג.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד איתן פלג:

מדובר בגן ילדים שפועל במקום משנת 2019, אנחנו, כל השכנים סובלים מרעשים,

אליעזר ראוכברגר:

השכנים גרים בבניין עצמו?

עו"ד איתן פלג:

בבניין הסמוך.

אליעזר ראוכברגר:

הסמוך?

עו"ד איתן פלג:

ברחוב רות, ברחוב רות 11, זה בניין סמוך מצד מזרח.

חיים כהן:

אני מבין שזה בתים של קוטג'ים, זה לא בניין.

עו"ד איתן פלג:

לא, לא.

חיים כהן:

לא?

עו"ד איתן פלג:

זה בתים משותפים. הבית של הלקוחות שלנו הם,

חנאן עביד:

סליחה, את מי אתה מייצג?

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר את כל המתנגדים.

חנאן עביד:

את כולם?

עו"ד איתן פלג:

שוסטק, חצור,

חנאן עביד:

פוקס?

עו"ד איתן פלג:

קנול, פוקס ו-,

חנאן עב"ד:

קיסר?

דובר לא מזוהה:

קיסר.

עו"ד איתן פלג:

וקיסר.

רוחמה יעקבי:

קיסר ישראל לא יגיע, הוא אמר.

חנאן עב"ד:

כולם מהבניין הסמוך?

עו"ד איתן פלג:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כולם מהבניין הסמוך.

חנאן עב"ד:

שנמצא פה?

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, ששש. כן, אדוני, בבקשה.

עו"ד איתן פלג:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

אם אפשר לא להפריע לו, לא לקטוע אותו. כן.

עו"ד איתן פלג:

הנה. רואים פה את ה-,

דוברת לא מזוהה:

שחור?

עו"ד איתן פלג:

נכון, אנחנו ממזרח, מה שנראה מימין.

חנאן עביד:

אוקי.

חיים כהן:

אולי ב-GIS יותר ברור יהיה לנו להיכנס ל-,

עו"ד איתן פלג:

אוקי. אנחנו, הלקוחות, המתנגדים שאני מייצג מתגוררים בכל קומות הבניין וגם בקומת הקרקע
שהיא ממש סמוכה בקרבה גדולה מאד לגן. הגן, הגן פועל, כפי שאמרת, משנת 2019. בשנת
2020,

אליעזר ראוכברגר:

כמה ילדים יש שמה? ילדים, ילדות.

עו"ד איתן פלג:

יש שם,

דובר לא מזוהה:

25.

דוברת לא מזוהה:

25 ילדים.

עו"ד איתן פלג:

25 ילדים בגילאים בין 3 ל-4. אנחנו, בשנת, כפי שאמרתי, בשנת 2019 הגן התחיל בפעולתו שם, לאחר שהיה קודם במקום אחר שלא קרוב לבית של הלקוחות שלי. בשנת 2020 הוגש נגד בעלי הגן ונגד מפעילי הגן כתב אישום בגין בנייה ללא היתר בשימוש חורג, וניתן גזר דין שחייב אותם להתאים את השימוש ואת הבנייה להיתר כדין. גזר הדין ניתן לפני זמן לא מבוטל, ולפי בקשות שונות שהוגשו על ידי מבקשי ההיתר לשימוש חורג, הוא הוארך. ההארכה האחרונה הייתה עד 28.6.2024, מספר התיק, אני רק מפנה אתכם, זה 490160620 בבית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים. בקשה נוספת שהוגשה נדחתה בהיעדר סמכות, לבית המשפט שם יש סמכות להאריך את המועד לביצוע גזרי דין שלו רק, נדמה לי שנתיים או משהו כזה והמועד הזה חלף, בית משפט קבע שאין סמכות. אני מבקש לציין שהבקשה להיתר לשימוש חורג הוגשה לאחר שהוגש כתב האישום ולא לפני, וישנה פסיקה מפורשת שאומרת, פסיקה של בתי המשפט, של וועדות ערר, שאומרת שמוסדות התכנון חייבים לפעול כך שיימנע שלא, ההחלטות לא ישמשו עידוד לעבירות בנייה. אין צורך לומר ששימוש במקום בבית מגורים כזה שנמצא בשכנות קרובה מאד לבית של המתנגדים, שימוש,

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק הכי קרוב, כשאתה אומר קרובה מאד?

עו"ד איתן פלג:

אין, למעשה אין מרחק ממשי. מהגדר, אתם רואים את הקו הכחול? תראו את הבניין ואת הקו הכחול. הקו הכחול זה הקו של החצר.

חנאן עביד:

כן.

עו"ד איתן פלג:

בסדר?

חנאן עב"ד:

תמשיך, תמשיך, אני מעלה את ה-GIS.

עו"ד איתן פלג:

אז אני,

חנאן עב"ד:

אולי תסביר לנו במה מפריע הגן ל-,

עו"ד איתן פלג:

הגן מפריע בגלל רעש, משחקי ילדים, שיהיו בריאים כל הילדים, צעקות, מוזיקה, כל הפעילות הרגילה של גן ילדים לילדים קטנים שהיא מפריעה ביותר, גם מטעמי רעש, גם מטעמי תעבורה כאשר ההורים באים והולכים, והגן, גם על זה יש פסיקה מפורשת, אני מיד אפנה אתכם, גן ילדים באופן אינהרנטי גורם להפרעה. עכשיו, אני רוצה להפנות אתכם לתקנות סטייה ניכרת, בתקנות סטייה ניכרת לגבי שימוש כתוב באופן מפורש שצריך להתחשב גם בסביבה. וגן הילדים הזה, הדבר האחרון שהוא עושה זה להתחשב בסביבה. הלקוחות שלי, אלה שמתגוררים למשל בקומת הקרקע בשתי דירות, משפחת פוקס ומשפחת קנול, הם אנשים לא צעירים שחלקם נמצא שעות רבות בבית, ואין מנוחה, פשוט אין מנוחה. אי אפשר, אי אפשר, לא רוצה לומר שאי אפשר לחיות כך, אבל אי אפשר לנהל חיים נורמליים בצורה הזאת. עכשיו, לא לחינם בית המשפט הרשיע אותם וקבע שצריך לסגור את הגן, וכל הארכות שניתנו הסתיימו. הבקשה להיתר לשימוש חורג היא בקשה שחורגת מהדין באופן ברור, ואני רוצה לחזור על מה שאמרתי קודם לעניין הפסיקה שמחייבת את מוסדות התכנון להתחשב בכך שהמבקש הוא, סליחה על המילה, אני צריך להשתמש במילה אבל אני מתנצל מראש, הוא עברין בנייה. יש לו הרשעה בבנייה ובשימוש ללא היתר. אז מי שהחליט להפעיל את הגן משנת 2019 עד היום, זה כבר חמש שנים, ללא היתר לשימוש חורג, והתחיל את זה עוד לפני שהגיש את הבקשה לשימוש חורג, זה, לאחד כזה או למבקש כזה אי אפשר לתת היתר לשימוש חורג.

מיכל הברשטאם:

זה עונש?

עו"ד איתן פלג:

סליחה?

מיכל הברשטאם:

זה עונש?

עו"ד איתן פלג:

לא עונש, אבל כך הפסיקה קובעת.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

עו"ד איתן פלג:

כך הפסיקה קובעת.

אליעזר ראוכברגר:

עוד משהו?

עו"ד איתן פלג:

מיד.

אליעזר ראוכברגר:

כי אני חושב ש-,

עו"ד איתן פלג:

מיד, מיד. אני עוד רוצה להפנות,

אליעזר ראוכברגר:

הדברים מובנים.

עו"ד איתן פלג:

אני עוד רוצה להפנות את תשומת ליבכם לכך שאנחנו פתחנו בהליכים אזרחיים גם נגד הגן, ובית המשפט נתן החלטה שקיבל את כל הטענות שלנו, הוא עדיין לא הוציא צו מניעה, משום שהוא חיכה ל-1.7 שזה המועד שבו יפוג, תפוג הארכה שהייתה להם מבית המשפט לעניינים מקומיים והארכה הזאת הסתיימה. אני רק רוצה לומר, להפנות את תשומת ליבכם מה, מה נטען על ידי מבקשי ההיתר פה בקשר לוועדה המקומית הנכבדה הזאת. נאמר,

אילנית מיכאלי:

כן, אבל,

עו"ד איתן פלג:

נאמר על ידו שהוועדה המקומית היא לא פחות ולא יותר מאשר חותמת גומי, זה מה שכתוב בפרוטוקול של בית המשפט, בתיק 47468-03-24. והדבר הזה חזר על עצמו, ואנחנו מחינו על כך משום שאנחנו, אני מכיר את הוועדה המקומית, אני מוקיר אותה ובטוח שאיננה חותמת גומי. אבל העובדה שעורך הדין של המבקשים,

מיכל הלבפשטאם:

(לא ברור)

עו"ד איתן פלג:

סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע להסתכל בהחלטות שלהם.

עו"ד איתן פלג:

כן, אבל עורך הדין של המבקשים כנראה חושב אחרת.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מבין שאני לא שלחתי אותו לייצג,

עו"ד איתן פלג:

לא, לא, ברור.

אליעזר ראוכברגר:

את הוועדה המקומית.

עו"ד איתן פלג:

לא, אבל הוא מייצג את המבקשים שמבקשים מכם היתר ואומרים שאתם חותמת גומי.

דובר לא מזהה:

מי מייצג?

אליעזר ראוכברגר:

הם גם יכולים להגיד שעכשיו לילה, מה, אני, אני לא יכול למנוע את זה מהם.

יהודה פרוידינגר:

הנייר סובל הכל.

עו"ד איתן פלג:

את זה הנייר לא סובל.

אליעזר ראוכברגר:

אגב, זה עורך דין טוב. עורך דין שיכול לשכנע שעכשיו לילה ומישהו ישתכנע אז זה עורך דין טוב.
טוב, תודה, אדוני.

עו"ד איתן פלג:

עוד, מיד, אני רק רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

עוד משפט, כן. בבקשה.

עו"ד איתן פלג:

להפנות אתכם לפסקי הדין שאליהם הפניתי בעניין הדין שקובע שהיתרים לשימוש חורג ניתנים במשורה, בין השיקולים הרלוונטיים המסתמנים בפסיקה יש לבדוק מה ההשלכה של השימוש חורג על דיירי הבית או על סביבתם הקרובה. שימוש בהליך של היתר לשימוש חורג שיש בו כדי לעקוף את הליכי התכנון המוסדרים והמושכלים הוא בכל מקרה צריך להינתן במשורה ובמקרים נדירים, אני מפנה לעתירה מינהלית חיפה, 43571-12-14 בעניין אשורי נגד וועדת הערר. עוד אני מבקש להפנות אתכם להחלטתה של וועדת הערר במחוז מרכז, נדמה לי, אם אני לא טועה, בערר חל/6053/16, גם שם היה מדובר בגן ילדים, והוועדה ציינה, שניה, רגע. והוועדה ציינה ואמרה, אנו מודעות לכך, אומרות חברות הוועדה, ששנת הלימודים כבר החלה. יחד עם זאת, ערר זה עוסק בהליכי רישוי (לא ברור) דברים מהסוג הזה. ועוד אני מפנה לערר 559/05 בוועדת ערר מחוז מרכז, שגם הוא קבע שבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה, תודה, אדוני.

עו"ד איתן פלג:

לשימוש חורג לא תינתן.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

עו"ד איתן פלג:

עוד משפט אחד, ברשות אדוני.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה, אחרון.

עו"ד איתן פלג:

אני מבקש להפנות אתכם גם לעתירה מינהלית 5866-06-16 בבית המשפט המחוזי מחוז מרכז בעניין קנטר נגד וועדת הערר, ובעניין זה אני רוצה רק להגיד לכם לעניין תוספת רעש, שם

מתייחסים. ובטיעונים האחרים, בית המשפט אומר, השימוש החורג כשמו כן הוא, שימוש חורג. המנגנון התכנוני של שימוש חורג זכה לביקורת רבה, עשיית שימוש חורג במקרקעין ללא היתר היא עבירה פלילית, קבלת היתר לשימוש חורג הופכת את השימוש האסור למותר, אך אינה מאפסת ומאיינת את העבירה שבוצעה קודם לקבלת ההיתר. אין זו תופעה בלתי נפוצה שראשית אזרחים משתמשים במקרקעין ובמבנים וגם כשנבנו, גם כשנבנו כין לשימוש חורג, ורק לאחר מכן מבקשים בדיעבד היתר לשימוש כאמור, בדרך כלל לאחר שנתפסו על ידי רשויות האכיפה, מה שקרה כאן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הבנו, הבנו. בוא, בוא,

עו"ד איתן פלג:

שניה,

אליעזר ראוכברגר:

אל תלאה אותנו סתם, הבנו, אתה חוזר על עצמך בגרסה כזאת וגרסה אחרת, בניסוח כזה, אבל העיקרון הוא ברור לנו.

יואל שבת:

לא, אבל (לא ברור) עוד מילה ועוד מילה.

אליעזר ראוכברגר:

ברור לגמרי. מי משיב?

עו"ד איתן פלג:

רק שניה אחת.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, יהיה לך זכות תגובה, עו"ד פלג. מי משיב?

מתנאל אביטבול:

אני מענה.

אליעזר ראוכברגר:

מי זה אני?

מתנאל אביטבול:

מתנאל אביטבול, עורך הבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד איתן פלג:

סליחה, סליחה שניה ברשותך, משפט אחד.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד איתן פלג:

שלא חזרה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד איתן פלג:

הבקשה הוגשה, עד כמה שאני מבין, אם אפשר לראות אותה רגע, ברשותך.

חנאן עביד:

כן.

עו"ד איתן פלג:

הבקשה הוגשה, עד כמה שאני מבין אותה, בקשר לבניין ולא בקשר לחצר. ההפרעה הגדולה ביותר לנו היא מהחצר. הילדים שוהים בחצר שעות לא מבוטלות. למשל עכשיו החלה קייטנה, הילדים כל הזמן בחצר, הגננת איננה, יש שם רק מישהי שמטפלת כמו בצהרון או בקייטנה. החצר, החצר איננה של המבקשים, החצר היא רכוש משותף של כל בעלי הבניין, שאמנם אני מבין שהם לא התנגדו, אבל בוודאי גם לא הסכימו, ובוודאי לא באופן מפורש.

אליעזר ראוכברגר:

אולי שתיקה כהודאה.

עו"ד איתן פלג:

סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

אולי שתיקה כהודאה.

עו"ד איתן פלג:

שתיקה איננה כהודאה כי צריך לשם שימוש חורג, צריך גם הסכמה, זה לא פשוט.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, אבל זה כבר לא עניין שלך כמו שאומרים, כי אתה לא מייצג אותם.

עו"ד איתן פלג:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא מייצג אותם.

עו"ד איתן פלג:

לא, אני מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הבנתי מה שאתה אומר,

עו"ד איתן פלג:

אני מסכים שאני לא מייצג אותם, אבל הבקשה עצמה מתייחסת רק למבנה.

אליעזר ראוכברגר:

אני רק, אני רוצה לשאול שאלה. אתה אמרת עכשיו דבר,

עו"ד איתן פלג:

סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, אתה אמרת עכשיו דבר שאני בעקבותיו רוצה לשאול אותך שאלה. אתה אומר שבגלל שיש קייטנה יש יותר רעש וכל זה. האם אני יכול ללמוד מכך או לא? אתה תגיד לי, כן, שאם זה יהיה רק, יוגבל לשעות מסוימות או לזמן מסוים,

עו"ד איתן פלג:

אני אשיב.

אליעזר ראוכברגר:

אתה תסכים או שמבחינתך זה גורף?

עו"ד איתן פלג:

אני אשיב.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד איתן פלג:

התשובה היא שאנחנו לא נסכים ואני אסביר גם למה. אין שום אפשרות, אין שום אפשרות לאכוף הסדרים כאלה, הניסיון שלי, יש לי ניסיון לא מועט במשפטים כאלה, בוועדות כאלה ובהיתרים

כאלה. אין שום אפשרות לאכוף את זה, אין שום אפשרות להגביל את השימוש בחצר לשעות כאלה ואחרות.

אליעזר ראוכברגר:

אז בשביל מה ציינת את זה?

עו"ד איתן פלג:

סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

אז בשביל מה ציינת את זה?

עו"ד איתן פלג:

ציינתי שהבקשה איננה חלה על החצר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא על החצר, אמרת שעכשיו קייטנה וכל היום,

חנאן עב"ד:

לא, אבל הבקשה כוללת את החצר.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, חנאן, תאמיני לי שאני מבין מה שהוא אומר. הוא בא ואומר, עכשיו זה כל היום. אני שואל, בסדר, אם לא יהיה כל היום אלא יהיה שעה, חצי שעה, שעה וחצי,

עו"ד איתן פלג:

לא מקובל.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה. לא מקובל, הבנתי, בסדר, מקובל. זה תשובה. כן, אדוני.

מתנאל אביטבול:

אני אגיב.

אליעזר ראוכברגר:

רק עוד פעם לפרוטוקול את שמך.

מתנאל אביטבול:

השם שלי מתנאל אביטבול.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

מתנאל אביטבול:

אני, ככה, קודם כל יש לציין, אני לא אגיב, אני לא משפטן אז אני לא אגיב בנושאים המשפטיים,
אני אגיב,

אליעזר ראוכברגר:

העורך דין לא נמצא פה?

מתנאל אביטבול:

(לא ברור) גם,

אליעזר ראוכברגר:

אה. את זאת שייצגת בבית המשפט? מי זה שייצג בבית המשפט?

דובר לא מזוהה:

עו"ד (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

אה?

דוברת לא מזוהה:

הוא לא נמצא.

דוברת לא מזוהה:

הוא לא פה.

דובר לא מזוהה:

זה תביעה אישית, זה תביעה, תבעו אותי אישית.

מתנאל אביטבול:

(לא ברור) הרבה, אז,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

מתנאל אביטבול:

ראשית, השימוש חורג הוא שימוש חורג שהתב"ע שחלה כאן, 2878, כפופה לתכנית המתאר. תכנית המתאר אישרה, אפשרה גנים באזור הזה, ולכן זה שימוש חורג מתכנית.

אליעזר ראוכברגר:

זה גן פרטי?

אילנית מיכאלי:

מתכנית או מהיתר?

מתנאל אביטבול:

מהיתר.

חנאן עביד:

זה לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, זה גן פרטי?

חנאן עביד:

זה לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, שניה, זה גן פרטי?

יואל שבת:

מה אתה אומר? שמה, שמה אמרת?

אילנית מיכאלי:

שזה תואם,

מתנאל אביטבול:

עמותה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חנאן עביד:

זה לא נכון.

מתנאל אביטבול:

עמותה.

יואל שבת:

(לא ברור) בתכנית? איך אתה,

חנאן עביד:

זה לא נכון.

אילנית מיכאלי:

למה זה תואם את התכנית?

אליעזר ראוכברגר:

זה גן פרטי או זה גן עירוני?

מתנאל אביטבול:

לא עירוני, פרטי.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מתנאל אביטבול:

פרטי, בעלות פרטית.

אליעזר ראוכברגר:

פרטי, לא עירוני.

יואל שבת:

תחזור איך קבעת את העובדה ש-,

מתנאל אביטבול:

אני זוכר שבתכנית המתאר מופיע שבאזור הזה כן מאפשרים גני ילדים.

חנאן עביד:

אתה לא מתאר.

יואל שבת:

זה לא, זה לא,

אילנית מיכאלי:

אתה לא במתאר.

מתנאל אביטבול:

אז איזה תכנית,

חנאן עביד:

אפילו אם אתה כפוף,

מתנאל אביטבול:

איזה תכנית זאתי?

חנאן עביד:

התכנית 287,

יואל שבת:

גם מה שאתה טוען זה לא נכון.

מתנאל אביטבול:

רגע, תכנית 2878 כפופה למתאר?

חנאן עביד:

כפופה, זה לא משנה,

יואל שבת:

היא קובעת שימושים אחרים.

חנאן עביד:

אבל היא קבעה אזורי מגורים. זהו, נגמר.

אילנית מיכאלי:

ברגע שהיא קובעת שימוש אחר,

יואל שבת:

לא, וגם,

אילנית מיכאלי:

כבר המתאר לא חלה.

יואל שבת:

אם היא קובעת את זה ל-, וגם אם זה על פי מתאר,

אילנית מיכאלי:

אי אפשר לחזור אחורה.

יואל שבת:

גם על פי מתאר, עוד פעם, גם על פי מתאר, שימוש חורג שכזה לגן ילדים, בוודאי שצריך שימוש חורג מתכנית. אין חיה כזאת.

מתנאל אביטבול:

טוב.

יואל שבת:

תיקון קטן.

מתנאל אביטבול:

בכל מקרה, הבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא תיקון קטן, זה תיקון גדול, כי זה הבדל בין קביעת זמן לבין צמיתות.

יואל שבת:

כן.

חנאן עביד:

ברור, ברור.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, זה תיקון גדול.

חנאן עביד:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מתנאל אביטבול:

לא ניכנס ל(לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

מה את אומרת, חנאן?

חנאן עביד:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, ברור. כי פה אתה יכול לתת, סתם, לצורך השיחה, איקס זמן, של עד שנתיים, שלוש ארבע, ואם זה ככה זה לצמיתות, זה הבדל גדול ביותר.

מתנאל אביטבול:

לא ניכנס לנידון הזה עכשיו אבל בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מתנאל אביטבול:

כמו שאמרתי, הבקשה הוגשה לגן ילדים, החצר בוודאי קשורה לגן ומסומנת. לא יכול להיות סיטואציה ש-, גם אם זה היה משמש למגורים, הרי בוודאי שאם הייתה גרה כאן משפחה והילדים היו נמצאים בחוץ וגם עושים רעש, הרי שאין אפשרות לאכוף שהם לא יעשו רעש בשעות כאלה ואחרים,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) משפחה עם 25 ילדים זה, זה (לא ברור) עם הדמוגרפיה.

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) עם שבעה ילדים (לא ברור)

מתנאל אביטבול:

אז אני ברוך השם עם חמישה ילדים, והילדים שלי עושים רעש.

אליעזר ראוכברגר:

עד מאה עשרים.

מתנאל אביטבול:

אמן. אז אם הילדים שלי היו עושים רעש אז מה, אז גם הייתה עם זה בעיה? לא. אי אפשר לאכוף את הרעש, ולכן הטענה של רעש היא לא טענה. עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל שימוש חורג היא טענה, אבל לא משנה, בסדר.

מתנאל אביטבול:

זה לא טענה משפטית, בבקשה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר, כשאתה מדבר על דירה רגילה עם ילדים זה בסדר, כי זה מגורים. בדירת מגורים יש ילדים, ברוך השם,

מתנאל אביטבול:

אז אני מזמין,

אליעזר ראוכברגר:

אחד יש לו שני ילדים והשני יש לו חמישה ילדים, בסדר.

מתנאל אביטבול:

אז אני מזמין,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יכול להגיד לאדם שגר בדירה כמה ילדים יהיו לו. אבל גן ילדים זה שימוש חורג. שימוש חורג זה כלשוננו, חורג, זה חריגה.

מתנאל אביטבול:

אני מזמין את יושב ראש הוועדה אלינו למושב, גם משפחות שאין להם הרבה ילדים, אבל מספיק שהם מפעילים קריוקי בברכה, הרעש הוא הרבה יותר מ-25 ילדים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. נראה לי שאתה לא מבין מה אני אומר אבל בסדר.

מתנאל אביטבול:

נושא של רעש, נושא של רעש לא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

זה שמפעיל קריוקי בחצר הפרטית שלו לילדים שלו, בסדר, אוקי, כל אחד עושה בבית שלו מה שאפשר, ואם יש רעש מעבר לרעש המותר בחוק, יש משטרה. אבל פה אתה מבקש חורג, אני חוזר על זה עוד פעם, זה חורג. אוקי.

דוברת לא מזוהה:

מרחק.

מתנאל אביטבול:

המרחק,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה רגע, סליחה, סליחה, סליחה, אדוני. אני רוצה מישהו מבעלי הגן או (לא ברור) הגן, אדוני,

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) קודם, אבל אני רק רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

שניה, שניה גברתי. או שעורכת דין. אני רוצה לקבל הסבר לגבי הגן. סליחה, אדון,

דוברת לא מזוהה:

מתנאל, תסביר.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה לענות לי או שאתה רוצה לדבר איתם? אם אתה רוצה לדבר איתם צא בחוץ, אולי תסתדרו, לא יודע. הגן הזה מוכר על ידי עיריית ירושלים?

דובר לא מזוהה:

כן.

דוברת לא מזוהה:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הילדים האלה נרשמים,

דוברת לא מזוהה:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בעיריית ירושלים? זאת אומרת, הוא גן שמפעיל פרטי אבל הילדים מוכרים,

דובר לא מזוהה:

לא פרטי.

אליעזר ראוכברגר:

בעיריית ירושלים?

דוברת לא מזוהה:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, אוקי, עכשיו תמשיך הלאה.

דוברת לא מזוהה:

זה צהרון מטעם עיריית ירושלים.

מתנאל אביטבול:

אה?

דוברת לא מזוהה:

יש צהרון,

מתנאל אביטבול:

צהרון מטעם עיריית,

דובר לא מזוהה:

הצהרון מטעם עיריית ירושלים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בסדר.

דובר לא מזוהה:

צהרון מטעם עיריית ירושלים.

דוברת לא מזוהה:

לא, לא, לא, הגן,

עמנואל זלטס:

אין דבר כזה שנותנים צהרון לגן שלא מוכר.

(מדברים ביחד)

רוחמה ורצברגר זקס:

אני אתייחס קודם, לפני שישמעו גם את (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דוברת לא מזוהה:

שם שלך.

רוחמה ורצברגר זקס:

עו"ד רוחמה ורצברגר זקס, טוב, אז אני רוצה להתייחס. נטענו כאן טענות, ונזכרו כל מיני אזכורים לגבי חומר, חומרת העניין שמדובר בשימוש חורג. הדבר הקטן שהושמע שמדובר על שימוש חורג לגן, וגן כמו שאנחנו, נאמר פה עכשיו, גן שמוכר על ידי עיריית ירושלים, שנרשמו לו ילדים שהם ילדים שעברו דרך העירייה, הרישום הוא דרך העירייה.

אליעזר ראוכברגר:

מאיפה הילדים?

רוחמה ורצברגר זקס:

הילדים מהאזור,

אליעזר ראוכברגר:

מהאזור?

רוחמה ורצברגר זקס:

הילדים מהאזור,

אליעזר ראוכברגר:

כולם?

רוחמה ורצברגר זקס:

ואין גנים נוספים באזור,

אליעזר ראוכברגר:

כולם?

יהודה פרוידניגר:

יש, בהמשך הצפירה יש גן ילדים.

דוברת לא מזוהה:

אין, זה לא מספיק.

רוחמה ורצברגר זקס:

לא,

יהודה פרוידינגר:

גן (לא ברור) לזין.

רוחמה ורצברגר זקס:

לא מספיק,

דוברת לא מזוהה:

לא מספיק, יש לי 30 בהמתנה.

רוחמה ורצברגר זקס:

יש כאן 20,

יהודה פרוידינגר:

לא, אמרת שאין, אני אמרתי יש, אולי לא מספיק.

רוחמה ורצברגר זקס:

לגילאים כאלה,

דוברת לא מזוהה:

לא מספיק.

רוחמה ורצברגר זקס:

(לא ברור) מקום, אין מספיק, אין מספיק ילדים. אני רוצה כן לאזכר את ההיסטוריה של הגן הזה,
אם אפשר, אני רוצה לאזכר את ההיסטוריה של הגן. אנחנו מדברים על גן,

אליעזר ראובברגר:

כן.

רוחמה ורצברגר זקס:

אנחנו מדברים על גן שבעצם המקור שלו הוא ברחוב הצפירה 20. רחוב הצפירה 20 היה מבנה עירוני שבו היה מקום לגנים. היה שמה מקום לגן, גן עירוני, זה היה נכס שהיה מוחזק בדמי מפתח על ידי עמותת גני ילדים ומעונות של בית יעקב בשעתו, ושמה התנהל גן עירוני לאורך השנים, עד שרכש את אותו נכס ברחוב הצפירה 20 בן אדם מסוים, והוא ביקש את הפינוי של הגן. מדברים על גן עירוני שהיה שמה בערך, 40 שנה?

דוברת לא מזוהה:

40 שנה.

רוחמה ורצברגר זקס:

40 שנה, 40 שנה פעל שמה גן ששימש את תושבי האזור. ברגע שפונה הגן העירייה לא נתנה מבנה חלופי,

יהודה פרוידינגר:

מה זה הצפירה 20, זה ליד האחורה של חינוך?

דובר לא מזוהה:

100 מטר (לא ברור)

רוחמה ורצברגר זקס:

הצפירה 20 היה מבנה,

דוברת לא מזוהה:

כן, האחורה של בית חינוך, נכון.

רוחמה ורצברגר זקס:

שהיה שמה בית כנסת ליד זה,

יהודה פרוידינגר:

היה אחורה של הבית חינוך?

רוחמה ורצברגר זקס:

כן.

יהודה פרוידינגר:

אה, המבנה של בית הכנסת?

רוחמה ורצברגר זקס:

של בית הכנסת,

יהודה פרוידינגר:

שיזם עכשיו קנה,

רוחמה ורצברגר זקס:

בדיוק.

יהודה פרוידינגר:

ורוצה גם ל(לא ברור) את בית הכנסת?

רוחמה ורצברגר זקס:

שאלו כהן, שאלו כהן. בית כנסת היה, היה גן עירוני,

דוברת לא מזוהה:

הוא פינה את כולם, (לא ברור) בתי כנסת.

רוחמה ורצברגר זקס:

במשך 40 שנה, ואז העירייה באמת פינתה ולא נתנה מבנה חלופי. אנחנו מדברים על גן שהיה מלא במשך 40 שנה, גן ששימש, שפעל מכוח מכרז של העירייה, זה באמת היה גן עירוני ממש, לא גן פרטי. וכשפונה הגן והיה עדיין, זה פונה במהלך שנה והיה כבר אישור, וההורים רצו, לא היה מנוס, לא היה ברירה, ולא היה, לא היה מנוס, לא הייתה כל כך ברירה, ובעלי הנכס, בעלי הנכס ש-, הגננת היא אחת מבעלי הנכס, הציעו אפילו את הנכס שלהם שיהיה בו גן, שזה ממש בסמיכות, וילדים מאותו אזור יכולים להגיע. אנחנו מדברים על הפסד שהוא הפסד ענק, כי מה שקורה בגן כיום זה שזה מבנה, אנחנו מדברים על דירה שהיא שתי קומות, אבל על פי הדרישה של משרד החינוך, קומה אחת מנוטרלת. זאת אומרת שאפילו שכר דירה הם מקבלים הרבה פחות ממה, אם אנחנו מדברים, הרבה פחות, משלמים ארנונה על השטח למעלה,

אליעזר ראובברגר:

לא רלוונטי לדיון.

רוחמה ורצברגר זקס:

רלוונטי. למה רלוונטי? בגלל שהעירייה לא מעמידה, ואנחנו יודעים (לא ברור) יש קושי במבנים עירוניים לשמש כגני ילדים. לכן מאד חשוב להבין, אמנם שימוש חורג, אבל זה שימוש חורג לגן. לגן שנצרך באזור הזה. אתה אומר יש גן נוסף? אין מספיק. הרישום לשנה הבאה זה 30 בהמתנה, כרגע הגן מאכלס 25 ילדים. זה נכון, זה קושי, אבל באזור הזה צריך גנים, צריך מבנים. אם זה לא (לא ברור) בבית X זה יהיה בבית Y. מישוה שמה הולך,

אליעזר ראובברגר:

אולי בבית Y לא יהיה התנגדות.

רוחמה ורצברגר זקס:

בבית Y תהיה או לא תהיה התנגדות. אנחנו עכשיו ניגש להתנגדות. אם אנחנו מסתכלים גם על ההתנגדויות שהוגשו וגם על מה שנאמר פה, אני ככה שמה את הדברים על השולחן, מדברים על רעש.

מיכל הברשטאם:

כמה שעות הגן פתוח?

רוחמה ורצברגר זקס:

הגן פועל, הגן פועל,

אליעזר ראוכברגר:

כמו כל גן,

רוחמה ורצברגר זקס:

לא, לא, לא, יש גנים שיש בהם,

דובר לא מזוהה:

משבע עד, משבע וחצי עד ארבע.

רוחמה ורצברגר זקס:

שניה, יש גנים שיש בהם צהרונים עירוניים. אנחנו מדברים בגן שיש בו צהרון עירוני אחרי שעות הגן, עד ארבע.

מיכל הלבשטאם:

כמה שעות הוא פתוח?

רוחמה ורצברגר זקס:

משמונה עד ארבע.

דובר לא מזוהה:

משבע וחצי עד ארבע וחצי.

רוחמה ורצברגר זקס:

משבע וחצי ילדים מגיעים. משבע וחצי ילדים מגיעים.

דוברת לא מזוהה:

עד ארבע וחצי.

דובר לא מזוהה:

לפעמים גם עד חמש.

דוברת לא מזוהה:

לא מדברים על החריג.

רוחמה ורצברגר זקס:

אוקי, אז אנחנו מדברים על התנגדויות שבעיקרן מתייחסות לרעש. לא ראיתי משהו אחר שהיה רלוונטי, גם זה מה שנשמע פה. כשמדברים על רעש אנחנו מדברים קודם כל,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

רוחמה ורצברגר זקס:

כמו שאמרתי, אנחנו מדברים על,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

רוחמה ורצברגר זקס:

אנחנו מדברים על רעש. כשאנחנו מדברים על רעש אנחנו צריכים גם לא, אי אפשר להתעלם מהעובדה שנטען פה, וגם נטען בהתנגדויות, שגם כשההורים מביאים את הילדים. אנחנו מדברים על רחוב שונה לחלוטין, זה רחוב רות וזה רחוב הצפירה, כניסות שונות, יש אמנם, יש אמנם, נכון? יש אמנם חזית, חזית אני אומרת, עורף, איזשהו קיר משותף, חייב להיות, גם אם הוא וירטואלי, אבל אנחנו מדברים על כניסות שונות. אז קודם כל לגבי הלקיחה וההורדה של הילדים, הרעש, שמה זה מקום אחר.

אלדד רבינוביץ':

לא, לא הבנתי,

רוחמה ורצברגר זקס:

אני בדקתי,

אלדד רבינוביץ':

לא הבנתי, לא הבנתי.

רוחמה ורצברגר זקס:

אנחנו אומרים, הם מורידים אותם,

אלדד רבינוביץ':

הם לא חונים ברחוב רות?

רוחמה ורצברגר זקס:

ההורים לא חונים ברחוב רות.

דוברת לא מזוהה:

הם כן מחנים ברחוב רות.

רוחמה ורצברגר זקס:

הם חונים ברחוב,

אליעזר ראובברגר:

כן, לא, אבל אם המכונית צופרת שומעים אצלם.

דוברת לא מזוהה:

יש שני בתי ספר נוספים וגנים נוספים שמשתמשים באותו רחוב, כך שרובם משתמשים ברחוב הצפירה ולא ברחוב רות. יש אדום לבן.

יהודה פרוידינגר:

ברחוב הצפירה,

דוברת לא מזוהה:

אני חייבת לתקן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

רוחמה ורצברגר זקס:

אני אמשיך. אנחנו מדברים, אז קודם כל דיברתי על ההורדה של הילדים ועל האיסוף, על ההורדה והאיסוף של הילדים. על זמן ההורדה והאיסוף. מעבר לזה, מה שאני הבנתי זה שהשימוש בגן, אני כן אפתח פה סוגריים ואני אגיד שבאמת, כשיש הידברות ודברים אפשר למצוא פתרונות. פתרון למשל שאנחנו מוצאים בגנים אחרים שאנחנו מפעילים, אני גם מייצגת עמותות אחרות של מוסדות חינוך שמפעילות גני ילדים, אז אני נתקלת בזה הרבה, למשל פתרון מאד יצירתי זה שבאמת החלונות סגורים בכל זמן הפעילות בגן ואז אין בכלל רעש בזמן הפעילות בגן. פתרון נוסף שאמרו שאי אפשר לאכוף אותו והוא לא נכון זה זמן פעילות מוגדר בגן. כשגננת יודעת שאחרת הגן שלה נסגר היא תדע והיא לא תוציא אותם מעבר לזה, היא תוציא אותם לשעה-שעה וחצי שאפשר וזהו.

דובר לא מזוהה:

אבל זה הפיקוח.

רוחמה ורצברגר זקס:

אם מדברים על תקופת הקיץ, גם בתקופת הקיץ, כשיש הידברות אפשר לצמצם את שעות השהייה בחוץ ככה שלא יפריעו ולא יהיו בשעות שצריך מנוחה. כשאנחנו מדברים על העיקר שהוא רעש. כי בגן עצמו כשעובדים עם חלונות סגורים ועם מזגן הרעש לא מפריע לשכנים שנמצאים במרחק של, אני לא יודעת,

דובר לא מזוהה:

מפריע.

רוחמה ורצברגר זקס:

יש כאן טענה של 20 מטר, זה לא מפריע.

אליעזר ראוכברגר:
תתייחסי,

רוחמה ורצברגר זקס:
מעבר לסביר.

אליעזר ראוכברגר:
תתייחסי לנושא של החצר שאין לך הסכמה של,

רוחמה ורצברגר זקס:
(לא ברור) הסכמה של השכנים, אחרת השכנים היו מתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:
למרות שהוא לא מייצג אותם, אבל אנחנו מייצגים ואנחנו צריכים לשאול את זה כוועדה, לגבי החצר.

חנאן עב"ד:
הסכמה פוזיטיבית.

יואל שבת:
הסכמה פוזיטיבית.

רוחמה ורצברגר זקס:
כן, הסכמה פוזיטיבית. ברגע,

חנאן עב"ד:
אין.

רוחמה ורצברגר זקס:

אין הסכמה ש-,

אליעזר ראובברגר:

אין לך הסכמה פוזיטיבית של השכנים, ללא קשר אליהם, לא של הבניין הסמוך, אלא הבניין של הגן.

רוחמה ורצברגר זקס:

אבל אני אומרת שאם מישו היה מתנגד, אולי אין הסכמה פוזיטיבית, אם מישו היה מתנגד הוא היה מגיש את ההתנגדות שלו אם משהו היה מפריע לו. אנחנו, אני מכירה איך זה עובד במקומות אחרים. כמה שכנים יש לכם שמה?

צביה חזקיה:

אצלנו?

רוחמה ורצברגר זקס:

כן.

צביה חזקיה:

אנחנו ארבעה, חמישה (לא ברור)

רוחמה ורצברגר זקס:

לעניין הזה אני, עוד פעם, מניסיון מי שמתנגד מגיש את ההתנגדויות שלו. מי שלא מתנגד וזה לא מפריע לו ואין לו משהו עקרוני והוא לא בא בטענות אז הוא לא, לא מגיע לזה. רציתי כן להתייחס גם לעניין של ה-, דיברו כאן על התיק שבעצם,

אליעזר ראובברגר:

אוקי.

רוחמה ורצברגר זקס:

התיק שהתנהל בבית המשפט לעניינים מקומיים. אני כן רוצה לאזכר את זה כי זה נטען בצורה, כביכול אנשים פה פעלו ללא היתר, היה כאן ניסיון לאורך כל התקופה באמת לזרז את קיום

הוועדה, אבל לרוע המזל ובנסיבות בגלל שהייתה באמת, פרצה, בהתחלה זה התחיל הבחירות ואחר כך המלחמה, לא התקיימה הוועדה, אחרת זה כבר היה עולה לוועדה ולא היינו מגיעים לשלב שבו השופטת צריכה להגיד שאנחנו,

דוברת לא מזוהה:

חרגנו.

רוחמה ורצברגר זקס:

מיצינו את הזמן, לא חרגנו, מיצינו את הזמן ואין אפשרות לתת ארכה נוספת כדי להשיג את ההיתר. היה ניסיון לאורך כל התקופה,

דוברת לא מזוהה:

שנתיים.

רוחמה ורצברגר זקס:

שניה אחת. היה ניסיון לאורך כל התקופה לקדם את העניין. מנסיבות שאינן תלויות בנו, שהן באמת כוח עליון, נקרא לזה, לא התקיימה וועדה ולכן לא, הגענו לשלב הזה שהשופטת,

אליעזר ראוכברגר:

גם הוועדה הזאת היא וועדה חריגה.

רוחמה ורצברגר זקס:

גם הוועדה הזאת היא וועדה חריגה.

אליעזר ראוכברגר:

זה וועדה נוספת כדי לצמצם פערים שעשינו.

רוחמה ורצברגר זקס:

זהו, אז בקיצור, מה שאני רק אגיד שוב פעם בגדול, אנחנו,

יואל שבת:

נקודה נוספת, לגבי החצר.

רוחמה ורצברגר זקס:

ש-?

אליעזר ראוכברגר:

היא אמרה, היא אמרה.

יואל שבת:

דיברת על זה? זאת אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני שאלתי אותה, היא אמרה, בסדר.

רוחמה ורצברגר זקס:

אני, עוד פעם, אני לא יודעת מה המרחק,

יהודה פרוידינגר:

לא, לגבי השימוש בחצר.

אילנית מיכאלי:

לא המרחק, הזכויות.

יהודה פרוידינגר:

השימוש בחצר.

יואל שבת:

השימוש.

רוחמה ורצברגר זקס:

אז זה רכוש,

אליעזר ראוכברגר:

היא אמרה,

רוחמה ורצברגר זקס:

משותף, זה רכוש,

יואל שבת:

לא, אין לה,

אליעזר ראוכברגר:

היא אומרת,

אילנית מיכאלי:

אתם סוגרים אותו,

אליעזר ראוכברגר:

שאל פוזיטיבית, אבל אין גם התנגדות.

רוחמה ורצברגר זקס:

זה רכוש משותף אבל אין התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

לא זה ולא זה.

רוחמה ורצברגר זקס:

אין שום התנגדות,

אילנית מיכאלי:

בקיצור, (לא ברור)

יהודה פרוידינגר:

היא אומרת זה רכוש משותף אבל אף שכן לא התנגד.

אליעזר ראובברגר:

אף שכן לא התנגד. בסדר.

יהודה פרוידינגר:

היא אומרת, זה רכוש משותף,

רוחמה ורצברגר זקס:

אני רק אומרת שאם הדיירים,

אילנית מיכאלי:

לא חשוב,

רוחמה ורצברגר זקס:

מבקשים להשתמש בחצר,

אילנית מיכאלי:

זה רכוש משותף, זה ברור.

יואל שבת:

זה רכוש משותף.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, היא לא מתווכחת. היא אומרת,

יהודה פרוידינגר:

לא מפריע לשכנים.

רוחמה ורצברגר זקס:

אני אומרת,

אילנית מיכאלי:

(לא ברור) פה היום.

רוחמה ורצברגר זקס:

אני אומרת רק שאם הדיירים היו מבקשים להשתמש בחצר אז היו נותנים להם את הגישה לחצר,
זה לא שהם,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הבנו, הבנו. תודה. מי רוצה להגיב, אדוני, עורך דין?

רוחמה ורצברגר זקס:

אנחנו רוצים עוד רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בקצרה כי אני חושב ש-

אליעזר ראוכברגר:

כן, רק את שמך לפרוטוקול.

משה זקס:

שמי משה חזקיה, אני בעל הנכס.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. כן, בבקשה.

משה זקס:

משה חזקיה, בעל הנכס.

אליעזר ראוכברגר:

אתה בעל הנכס?

משה זקס:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

משה זקס:

קודם כל, הגשנו בקשה עוד לפני הבחירות והמלחמה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היא אמרה, היא אמרה, אל תחזור על מה שנאמר.

משה זקס:

דבר שני, דבר שני. בחנוכה ההרשמה לגן נסגרת. זאת אומרת, יש 25 ילדים שרשומים לשנה הבאה בגן, שכאילו רוצים לסגור אותו עכשיו, רשומים, כי אין באזור גנים,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

משה זקס:

הגנים מלאים. דבר שני, השכנים בחצר המשותפת, זה חצר משותפת, רכוש משותף, מופיע בטאבו, אבל לכל אחד יש את ההגדרות שלו. זאת אומרת, כל אחד מתוחם, מתוחם, אני לא יכול, אני יכול להיכנס טכנית, אבל אני לא יכול לעבור דרכו.

חנאן עביד:

זה חייב להיות בתקנון בית משותף,

משה זקס:

כן.

חנאן עביד:

ושאלנו את מתנאל ואין לכם, לפי מה שהבנתי.

משה זקס:

השכנים, יש לנו שבעה,

חנאן עביד:

מתנאל, יש לכם תקנון בית משותף? תשריט בית משותף שמשייך את החצר,

מתנאל אביטבול:

לא, התשובה היא לא, אין.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה, כן.

משה זקס:

זה לגבי הרכוש המשותף. דבר שני, יש לנו עוד שבעה שכנים, החבר'ה האלה מרחוב רות הם לא בגוש חלקה שלנו. יש לנו בגוש חלקה שלנו עוד שבעה דיירים, שאף אחד לא מתנגד. פרסמנו ברחוב את ההודעה על הפתיחה, אף אחד לא התנגד ואפילו בעל פה אמרו לנו אין לנו בעיה, תשתמשו.

דוברת לא מזוהה:

ורק לנו יש גדר משותפת.

משה זקס:

אני לא הפרעתי לך,

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) אותו גן.

משה זקס:

אני לא הפרעתי לך,

דוברת לא מזוהה:

אנחנו עם אותו קיר, יש לנו קיר בינינו.

משה זקס:

הלאה, לגבי החניה. יש לנו חניה ברחוב רות, חניה מול הבית. אין שום קשר. דבר שני, יש גם במסמכים, יש לגן הזה פיקוח של העירייה ושל משרד החינוך. כתוב בתכנית שהילדים יוצאים לחצר שעה וחצי בלבד היום, היא לא יכולה להוציא אותם יותר מעבר לזמן הזה. שעה וחצי מוגדרות בתכנית והיא לא יכולה לחרוג מזה.

דובר לא מזוהה:

לא קיים.

דוברת לא מזוהה:

לא קיים דבר כזה.

משה זקס:

דבר שני, אני לא הפרעתי לך, אדוני. הפעילות נפסקת בשעה ארבע, זה לא נמשך ללילה. החופשות הן חופשות של משרד החינוך. זאת אומרת, אין פעילות לא בערבי חגים ולא בכל הדבר הזה. אני רוצה לסיים באמת,

אליעזר ראובברגר:

לא צריך.

משה זקס:

בציטטה, אמר רבי יהודה, ברם זכור אותו האיש לטוב ויהושע בן גמלא שמו, שאלמלא הוא נשתכח תורה מישראל, עד שבא יהושע בן גמלא ותיקן שיהיו מושיבים מלמדי תינוקות בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר, בבא בתרא, כ"א עמוד א'.

אליעזר ראובברגר:

תודה. את רצית עוד משהו, גברתי, או שהוא הוציא אותך ידי חובה?

צביה חזקיה:

אני רוצה בבקשה.

אליעזר ראובברגר:

אבל באמת חצי משפט, כי אני חושב,

יהודה פרויד'נגר:

לכמה שנים,

אליעזר ראובברגר:

שמבחינתכם מיצינו, אני רוצה לשמוע את עו"ד פלג.

יהודה פרויד'נגר:

לכמה שנים אתם רוצים את ה-,

אליעזר ראובברגר:

כן. כן.

יהודה פרויד'נגר:

שנתיים? מה יהיה אחרי שנתיים?

אליעזר ראובברגר:

כן. סליחה, יהודה.

יהודה פרוידינגר:

אני שאלתי אותם לכמה שנים, הם אומרים שנתיים. אני אומר, מה יהיה אחרי השנתיים?

דובר לא מזוהה:

שלוש, ארבע, לא יודע.

יהודה פרוידינגר:

מה יהיה אחרי השנתיים?

צביה חזקיה:

אני רוצה רגע לדבר.

משה זקס:

סליחה, אנחנו לא מתכוונים להפוך את זה לגן כמובן.

צביה חזקיה:

בדיוק.

יהודה פרוידינגר:

ואיפה יהיה,

משה זקס:

לצמיתות.

יהודה פרוידינגר:

ואיפה יהיה פתרון? איפה יהיה פתרון?

צביה חזקיה:

רגע, שניה,

משה זקס:

העירייה שתפתור את הבעיה.

יהודה פרויד'נגר:

העירייה שתפתור.

צביה חזקיה:

צביה חזקיה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, גברתי, רק את שמך לפרוטוקול.

צביה חזקיה:

צביה חזקיה, אני הגננת.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

צביה חזקיה:

אני הפרובלמטית,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

צביה חזקיה:

במירכאות. אני גננת כבר 45 שנה, עבדתי, התחלתי במשרד החינוך, היום אני נמצאת בעמותה של הת"תים, של בית יעקב. זה שנרשמים אליי ובוחרים בי לבוא, להירשם אליי, זה אולי בגלל קצת בשבילי, אבל זה הרבה גם כן בגלל העניין שאין גנים, ואין גנים בירושלים וגנים נסגרים כל הזמן. שנה הבאה כבר אני יודעת על שני גנים שנסגרים באזור אצלנו. יש מחסור רציני רציני מאד בגנים אצלנו. לעניין הרעש חצר, אני בפיקוח של משרד החינוך. לא באים אליי סתם אנשים

להירשם, הם נלחמים כדי לבוא אליי והם עומדים בתור כדי להגיע אליי מפני שהם יודעים שאני אדם מאד מאד ישר ואמיתי. אני לא מורחת ואני לא עושה דברים שהם כאילו, יש לי מצלמות בגן, אני עושה את הדברים לפי החוקים, כלומר יש לי פיקוח, יש סדר יום, אני לא מוציאה אותם מתי שבא לי, מתי שמתאים לי, מתי שנוח לי,

אליעזר ראוכברגר:

מתי את מוציאה אותם?

צביה חזקיה:

אני בדיוק אגיד. יש סדר יום, הם מגיעים בשבע וחצי, הם נכנסים לגן, הם לא יוצאים עד השעה אחת עשרה, עד אחת עשרה, יש לי תיעוד, יש לי תיעוד.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

צביה חזקיה:

באחת עשרה הם יוצאים כי הם עבדו, הם יצרו, הם אכלו, הם היו במפגש, הם התפללו, באחת עשרה אנחנו יוצאים. יכול להיות שזה היה עשרה לאחת עשרה, יכול להיות שזה אחת עשרה ורבע. אנחנו עם ילדים, אנחנו זורמים. אבל לא מעבר לשעות האלה. אנחנו נכנסים בין שתיים עשרה וחצי, בין שתיים עשרה לשתיים עשרה וחצי לגן, כי שוב יש פעילות, הפעילות ממשיכה. יש לי פיקוח, אני לא יכולה לעשות מה שאני רוצה. אני גם לא יכולה להוציא אותם,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בין שעה לשעה וחצי בחוץ, ביום, בכל יום?

צביה חזקיה:

אני אמיתית, בין שעה וחצי לשעתיים.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה.

צביה חזקיה:

אני אמיתית, בין שעה וחצי לשעתיים. ושוב, זה תלוי בזרימה של הילדים. יש רגעים שאתה אומר, הם צריכים טיפה יותר, אז אני נותנת להם את החצי, אז בין שעה וחצי לשעתיים ולא יותר, ואפשר לבדוק אותי. לגבי העניין של הקייטנה שדיברתם והחצר, יש לי תיעוד שאני מתעדת מתוך הגן, המולה ורעש ויצירה ואינטראקציה של כל הילדים שהם עובדים, ואני יוצאת מתוך הגן ואני יכולה להראות לכם את זה, ואני יוצאת ואני מתרחקת מהגן אל הגדר של המכובדים, השכנים, ולא שומעים כלום. שום דבר. וזה מהמם, כי אתה שומע ילדים שרצים וצובעים ועובדים, ואתה מגיע אליהם, אין כלום, לא שומעים שום דבר. אז אי אפשר לדבר על העניין של רעש. עוד שני דברים אני אגיד ואני אסיים. לגבי הקייטנה, נכון, אני מתחילה בבוקר, מפני שעכשיו בגלל מזג האוויר אני לא יכולה להוציא ילדים בעשר וחצי החוצה, אני מוציאה אותם בשמונה וחצי, ובעשר וחצי אנחנו נכנסים, וזהו, הם לא שומעים אותנו יותר. הם יכולים לבדוק, ויש לי תיעודים לעניין הזה.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה רבה.

צביה חזקיה:

זה לגבי, עוד דבר אחד בבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, תודה, תסיימי, אנחנו כבר מיצינו.

צביה חזקיה:

אני מסיימת. לגבי השכנים המכובדים, כשהם באו שנה לפנינו לגור שמה, הם לא גרים שמה יותר ממני, הם שנה לפני כן הגיעו לגור שמה, הם פתחו דלת שאסור להם לפתוח כלפי הגן, יש שמה, היו שמה חלונות שמבחינה חוקית אסור להם לפתוח ויש על זה תיעוד. סליחה, שאסור להם לפתוח, הם פתחו דלת. מה שקורה, כל השכנים לא שומעים אותנו, אבל שני השכנים שפתחו את הדלת לכיווננו, שומעים כי הדלת פתוחה ויש לי תמונה שזה פתוח. עכשיו, החצר, המבנה של הגן והבית שלהם הם יותר מ-20 מטר מרחק. בין הדשא שהילדים עוד יכולים לשחק בו לבין הגדר שלהם, יש משהו כמו 2.5 מטר. כלומר המרחק הוא יותר מ-20 מטר, הקטע של סוף החצר

שלי של הדשא שהילדים עוד יכולים להשתמש לבין הגדר המדוברת, יש עוד 2.5 מטר. אז כאילו.
עכשיו, הילדים באים ואני אומרת להם, חמודים,

אליעזר ראוכברגר:

חנאן, את יכולה רגע, חנאן,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) את הגדר.

אליעזר ראוכברגר:

חנאן,

צביה חזקיה:

חמודים, השכנים, השכנים,

אליעזר ראוכברגר:

את, רגע, שניה, גברתי. את מוכנה להראות את ה-20 מטר שהיא טוענת?

חנאן עביד:

היא אמרה שבין הגדר לבניין,

יהודה פרוידינגר:

שלה, שלה,

חנאן עביד:

של המתנגדים זה 2 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

זה 2 מטר, זה כן. איפה ה-20 מטר?

חנאן עביד:

הנה, תיכף,

צביה חזקיה:

מתחת ליריעה הכחולה.

דובר לא מזוהה:

למטה, למטה יותר.

יהודה פרוידינגר:

למטה, למטה, איפה שהיריעה הכחולה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, היא מדברת על חצר, לא על המבנה עצמו.

יהודה פרוידינגר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

היא דיברה על הדשא.

צביה חזקיה:

בין המבנה לחצר. בין המבנה לגדר.

אליעזר ראוכברגר:

בין המבנה או בין הדשא?

צביה חזקיה:

בין המבנה לגדר.

אליעזר ראוכברגר:

אה.

צביה חזקיה:

בין הדשא אליהם זה 2.5 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, אוקי, בסדר, בסדר. כי את אמרת בין הדשא, וזה לא הסתדר.

צביה חזקיה:

כשהם באו לגור,

דובר לא מזוהה:

אבל העניין הוא הדשא.

צביה חזקיה:

ניסיתי להיות שכנה נחמדה ואמרתי להם, בואו נחיה וניתן לחיות. בואו נהיה, איך אומרים? נשתף פעולה. נתתי להם את מספרי הטלפון, נכנסתי אליהם, אמרתי להם, חברים, אני הולכת להיות כאן עם ילדים, מתי שלא טוב לכם, אתם לא מרגישים טוב, תרימו טלפון, אני מכניסה את הילדים פנימה, אין לי בעיה עם העניין הזה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

צביה חזקיה:

והם היו מאד נחמדים,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, תודה.

צביה חזקיה:

צריך לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, גברתי, סיימת,

צביה חזקיה:

כל דבר שהם רצו עשיתי.

אליעזר ראוכברגר:

סיימתם. תודה רבה.

צביה חזקיה:

לפעמים הילדים עומדים בדשא,

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, תודה רבה.

צביה חזקיה:

(לא ברור) אדוני אומר להם, עופו מכאן.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה. עו"ד פלג, אתה רוצה עוד לומר?

צביה חזקיה:

הילדים (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, סליחה, רבותיי, עו"ד פלג, אתה רוצה להגיב? בבקשה.

עו"ד איתן פלג:

בהחלט.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד איתן פלג:

ממש בקצרה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא לחזור על מה שנאמר.

עו"ד איתן פלג:

אמרה עורכת הדין שאנחנו, או, אני לא זוכר, מי שערך את הבקשה, שאנחנו מתעלמים מזה שזה שימוש חורג לגן. בוודאי שזה שימוש חורג לגן, ההיסטוריה של הגן לא מעניינת אף אחד, הגן היה במקום אחר, אף אחד לא הכריח אותם לעבור דווקא לכאן. אני מאד מתפלא, מאד מאד מתפלא שעיריית ירושלים מאשרת פעילות של גן וצהרון מטעם העירייה בבניין שיש עליו הרשעה פלילית בשימוש חורג, הדבר הוא בלתי אפשרי, זה לא מתקבל על הדעת, פשוט לא ייתכן. אני לא מבין איך עיריית ירושלים יכולה להתיר לגן ולהתיר לצהרון מטעמה לפעול ולרשום ילדים למקום שפועל בניגוד לדין ויש עליו הרשעה פלילית. אני לא מבין את זה.

דוברת לא מזוהה:

גם השופטת,

עו"ד איתן פלג:

אני לא, מבקש,

דוברת לא מזוהה:

השופטת,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, סליחה, גברתי.

משה זקס:

השופטת המליצה להגיש את הבקשה.

עו"ד איתן פלג:

כן, הבנתי, כן. הם אומרים שהם שוכרים את הדירה הזאת. אף אחד לא הכריח אותם לשכור את הדירה הזו. העירייה לא, אין גנים? העירייה לא מעמידה גנים? אלף, בהרבה פסיקה שאני ראיתי היה, הובאה חוות דעת מטעם מינהל החינוך באותה רשות מקומית או עירייה שהעניין נדון שאומר האם צריך שם גן או לא צריך גן, דיבורים בעלמא לא מספיקים. יחד עם זאת, זה שהעירייה או מישהו חושב שצריך לעשות גנים, למה על חשבוננו? למה לעשות את זה שלא כדין? רוצים לפתוח גן, מבקשים בקשה כבר בשנת 2019 לשימוש חורג, היו מגיעות התנגדויות או לא התנגדויות ואז היה אפשר להתקדם. לגבי ההידברות, מה שאומרת הגברת, לפי מה שאומרים לי הלקוחות שלי איננו נכון. הם, המצג שהגברת הציגה ללקוחות שלי הוא שהגן פועל כדין. הפעם הראשונה שנודע להם שהגן פועל שלא כדין הייתה כשהם קיבלו את ההודעות על הבקשה לשימוש חורג, ולכן הם הגישו התנגדות, ולכן הם הבינו שהטעו אותם, ושהגן אינו פועל כדין.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לסנגר עליהם ולומר שאולי כוונתם הייתה מבחינת משרד החינוך. ברישיון ממשרד החינוך, זאת אומרת שהוא פעל כדין,

דובר לא מזוהה:

לא, לעניין (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

בקטע של משרד החינוך. לא בקטע של תכנון ובניה. זה בשביל ללמד עליהם סגוריה.

עו"ד איתן פלג:

סגוריה זה,

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) הטיעון של ה-,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ששש,

עו"ד איתן פלג:

אולי אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, כן.

עו"ד איתן פלג:

סנגוריה זה בסדר, אבל כאשר אנשים שומעים ממפעילת הגן שהיא גן וותיק והיא אישה וותיקה ונראית בסדר ונחמדה מאד ומדברת יפה, אומרת להם הכל חוקי, אז הם מבינים שהכל חוקי, ואם הכל חוקי אז אומרים, אין מה לעשות אולי. הלאה, עוד שלוש נקודות קטנות. אמרה הגברת, תלוי, אנחנו זורמים עם הילדים, אנחנו, זה ילדים. וזה נכון, זה ילדים, ושיהיו בריאים הילדים, זה נכון, ולכן אי אפשר לאכוף הסדרים שיגידו שעה פה, רבע שעה שם, חצי שעה כאן.

צחי ברים:

לא, היא אמרה, בין שעה וחצי לשעתיים.

דובר לא מזוהה:

לא קיים.

עו"ד איתן פלג:

אי אפשר לאכוף את זה וזה גם לא קיים בפועל בשטח.

צחי ברים:

למה אי אפשר? מה?

עו"ד איתן פלג:

אי אפשר לאכוף את זה, איך אפשר,

(מדברים ביחד)

צביה חזקיה:

אני לא יכולה, אני כפופה למפקחת.

עו"ד איתן פלג:

למה את מפריעה כל הזמן?

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, סליחה, גברתי. סליחה, גברתי, אתם סיימתם,

צחי ברים:

לא, אני רק מדייק את מה שהיא אמרה.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו רק עו"ד פלג. חבר וועדה רוצה לדבר, זה בסדר.

צחי ברים:

שמי יצחק,

עו"ד איתן פלג:

אתה חבר בוועדה?

צחי ברים:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד איתן פלג:

אני לא מכיר אותך.

אליעזר ראובברגר:

הכל בסדר.

צחי ברים:

אני רק מדויק את מה שהיא אמרה, בין שעה וחצי, מה שהיא אמרה על הילדים היא התכוונה בין שעה וחצי לשעתיים, זה מה שהיא אמרה,

עו"ד איתן פלג:

אבל אני אומר שאי אפשר לאכוף את זה.

צחי ברים:

לא עכשיו (לא ברור) כל היום.

עו"ד איתן פלג:

מה נעשה, כאשר אומרים למשל שהילדים יהיו,

צחי ברים:

אבל אם ילד יוצא לכביש, מה,

עו"ד איתן פלג:

שניה, אני אסביר.

צחי ברים:

בסדר, לא משנה, לא,

עו"ד איתן פלג:

כאשר אומרים שהילדים בין עשר לשתיים עשרה יהיו בחוץ ונניח ואחר כך לא, מה יהיה כשב-12:30, מה, יקראו למשטרה? יקראו לעירייה? מה יעשו? אי אפשר לאכוף את זה. ניסיון החיים

מלמד שאי אפשר לאכוף את זה. לגבי הטענות, לגבי הטענות על פתחנו חלון, לא פתחנו חלון,
אלה הם טענות כזב.

יהודה פרוידינגר:

דלת.

אליעזר ראוכברגר:

לא חלון, לא חלון, לא חלון,

יהודה פרוידינגר:

דלת.

אליעזר ראוכברגר:

היא אומרת שפתחתם חלון לדלת.

עו"ד איתן פלג:

טענות כזב. היה צו בשנת '95, היה צו הפסקה שיפוטי, הכל סודר, יש פסק דין שאומר שהכל
כדין.

צביה חזקיה:

של קנול, אבל לא שלהם.

עו"ד איתן פלג:

שהכל כדין.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

עו"ד איתן פלג:

נקודה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, הדין הסתיים, אנחנו ניכנס לדיון פנימי. תודה רבה לכולם. טוב, סליחה אדוני, אנחנו רוצים להיכנס לדיון פנימי.

חנאן עביד:

לא בשימוש. לא, לא, לא בשימוש. זה לא פעם ראשונה, והיה לי הערה על זה. היה לי הערה על זה. אני בטוחה במאה אחוזים, אני בטוחה. על השימוש, האם זה שימוש בהיתר או,

דובר לא מזוהה:

לייזר,

עו"ד איתן פלג:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

מיכל הברשטאם:

אנחנו פותחים תיבת פנדורה (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה מתכוון?

מיכל הברשטאם:

בבית שלי יש גן, (לא ברור) יש ארבע כאלה. אי אפשר.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, שניה, שניה, אני אשיב לך, אני אשיב לך. תראו, אדיר:

למה זה לא מקודם במנח"ח?

אליעזר ראוכברגר:

תראה, שניה. מה זה?

אדיר:

למה זה לא מקודם במנח"ח?

אליעזר ראוכברגר:

זה פרטי, הם רוצים לעשות פרטי.

אדיר:

זה לא פרטי, זה של איגוד (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, לא, זה פרטי.

דוברת לא מזוהה:

של בית יעקב.

אליעזר ראוכברגר:

זה בית יעקב פרטי.

יהודה פרוידינגר:

פרטי, פרטי.

אליעזר ראוכברגר:

פרטי, לא עירוני.

יהודה פרוידינגר:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

הילדים נרשמים פה כעירוניים כי אחרת אתה שולח להם קב"ס כי הם לא, הם לא משובצים בשום מקום. הם מוכרים בעירייה אבל הם לא עירוניים.

אדיר:

מה זה שונה מהגנים שאישרנו פה שימוש חורג לשלוש שנים, לחמש שנים,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) עכשיו אנחנו דנים האם לאשר,

יהודה פרויד'נגר:

עכשיו דנים,

אליעזר ראוכברגר:

ואם לא,

אדיר:

ואז זה קודם דרך מנח"ח.

יהודה פרויד'נגר:

אם כן,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שהם היו גנים עירוניים, וזה גן פרטי.

יהודה פרויד'נגר:

לא, היה לנו פה אלף בקשות גם של פרטיים.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון.

יהודה פרויד'נגר:

אנחנו צריכים לדון, לאשר לא לאשר,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

יהודה פרויד'נגר:

ואם כן לאשר לכמה זמן.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לדון לגופו של עניין האם לאשר או לא לאשר, ואם כן לכמה זמן.

צחי ברים:

אני רוצה להגיד,

יהודה פרויד'נגר:

לכמה זמן.

צחי ברים:

אני רוצה להגיד, למה עד עכשיו שלא היה שימוש חורג הוא ראה ש(לא ברור) הוא מבקש מנח"ח,

אליעזר ראוכברגר:

אז אמרנו לא, היה גם שימושים חורגים פרטיים פה.

יהודה פרויד'נגר:

בטח, בטח.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שהיה, היה.

יהודה פרויד'נגר:

היה גם (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

היה פעם במטודלה שם, ברחוב מטודלה היה.

יהודה פרוידינגר:

כן, היה פה הרבה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, היה, בלי סוף היה, כאלה וכאלה. נכון שהרוב הם בקשות של מנח"ח שזה,

אדיר:

שזה בא,

אליעזר ראוכברגר:

של גן עירוני.

אדיר:

למה אני שואל? כי כשזה בא במדיניות,

יהודה פרוידינגר:

למה, היה לנו, של גולדקנופף היה,

אדיר:

כשזה בא במדיניות עירייה,

יהודה פרוידינגר:

היה פה כמה של גולדקנופף כבר.

אדיר:

(לא ברור) זה משהו אחד. כשזה בא מ-,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אל תשכח ש-,

יהודה פרוידינגר:

לייזר, היה פה,

אליעזר ראוכברגר:

אל תשכח שאם הילדים האלה מוצאים את עצמם מחר בלי גן, אז העירייה צריכה לתת להם פתרונות.

יהודה פרוידינגר:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

מבחינתנו זה שיש להם מקום לימודים זה טוב לעירייה, אחרת יש לנו עוד 25-30 ילד למצוא להם מקום. אבל, אבל, בואו נעשה רגע שניה סדר,

יהודה פרוידינגר:

היה פה כמה פעמים גולדקנופף.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, בסדר,

יהודה פרוידינגר:

היה פה כמה פעמים.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, שניה. אני רוצה שניה רגע התייעצות אפשר רגע לסגור את ההקלטה?

(הפסקת ההקלטה)

צחי ברים:

יש צורך בגן שמה?

אליעזר ראוכברגר:

יש צורך כי יש ילדים.

חיים כהן:

הגן הזה היה מטעם מנח"ח,

צחי ברים:

לא, מה שאתה אמרת,

אילנית מיכאלי:

אבל לאשר את ההתארגנות,

חיים כהן:

אני אומר,

אילנית מיכאלי:

ליציאה מהמקום.

חיים כהן:

הגן הזה היה מטעם מנח"ח ברחוב,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חזרנו, חברים, חזרנו מהתייעצות,

חיים כהן:

סגרו אותם,

אליעזר ראוכברגר:

חיים. חזרנו מהתייעצות, תראו, חברים, אין ספק שהשכנים פה סובלים. אין ספק שההתנגדות של השכנים, למרות שזה לא מהבניין הזה אלא מהבניין הסמוך, אין ספק שזה עושה להם רעש, ילדים עושים רעש, ברוך השם שהם עושים רעש, ילד בריא עושה רעש, ילד בריא רץ, משתולל, ברוך השם, ככה מתנהל גן, ככה מתנהלים ילדים. אנחנו לא רוצים שילדים יהיו בדממה. עכשיו,

מה שאני מציע, שמענו את המתנגדים, אנחנו גם נמצאים פה בשלב מאד מאד מאוחר, אחרי בתי משפט, אחרי בית משפט לעניינים מקומיים שכבר נתן הארכה אחרונה. יש פה גם תביעות אזרחיות. זאת אומרת, אנחנו כבר באים למשהו שהוא מאד מאד לעוס. לכן אנחנו צריכים להתנהל פה מאד מאד בזהירות, מאד מאד בעדינות ומאד מאד בשום שכל לגבי ההחלטה הזאת כדי שאנחנו אחר כך לא נקבל פנייה לבית המשפט, ובית המשפט בעצם יהפוך את ההחלטה שלנו, אנחנו צריכים לעשות משהו פה שכלי. אני מציע, ואני רוצה להציע את זה לחברים. שנת הלימודים הזאת הסתיימה כבר. יש עוד כמה ימים קייטנה, זה בסדר. עד שאנחנו מוציאים את ההחלטה הקייטנה תסתיים. אני מציע לאשר שימוש חורג, עכשיו בואו לא נשכח שאנחנו מדברים מ-2019. זאת אומרת, אם אנחנו מדברים על 2019,

דובר לא מזוהה:

חמש שנים כבר.

אליעזר ראוכברגר:

חמש שנים כבר הגן פועל במקום. זאת אומרת, הוא כבר בא, גם אם הוא עשה שם איזשהן פעולות של השקעה הוא כבר החזיר את זה, הוא כבר עשה את זה, כבר יש לו זה. אני מציע שלאשר עוד שימוש חורג עד סוף שנת הלימודים תשפ"ה כולל הקייטנה, בסדר, בשביל לתת לו התארגנות לשנה הזאת,

אילנית מיכאלי:

ליציאה מהמקום,

אליעזר ראוכברגר:

ליציאה מהמקום ולמצוא מקום חלופי. איך אומרים? עד עכשיו השכנים האלה סבלו, שימצא מקום אחר ששכנים לא סובלים, או לחילופין אם זה כן גורם סבל אז יש רוטציות בסבל.

חיים כהן:

או שבשנה הזאת יגיעו להסכמה.

אליעזר ראוכברגר:

או שיגיעו להסכמה, אם יגיעו להסכמה יבואו לפה עם הסכמות, הכל בסדר.

אילנית מיכאלי:

ללא הסכמה,

אליעזר ראוכברגר:

אז בעצם ההתנגדות יורדת. זו ההצעה שלי. לגבי החצר אני מקבל את הטענה של המבקשים שאין שמה התנגדות פוזיטיבית לחצר, גם אין הסכמה פוזיטיבית, אבל אף אחד מדירי הבניין,

יהודה פרויד'נגר:

לא הגיש התנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

לא הגישו. יחד עם זאת, גם בשנה הזאת, כן? אנחנו, שזה ייכתב בהחלטה כמו שאמרה הגברת, לא יותר משעה וחצי ביום, בין אחת עשרה לשתיים עשרה וחצי, לא,

אלדד רבינוביץ':

היא אמרה שמותר,

אליעזר ראוכברגר:

בין אחת עשרה,

אילנית מיכאלי:

שעתיים, היא אמרה עד שעתיים.

אליעזר ראוכברגר:

בין אחת עשרה וחצי, עד שעתיים, בין שעה וחצי לשעתיים,

אילנית מיכאלי:

לא יותר משעתיים.

אליעזר ראוכברגר:

ולא בשעת צהרים, צריך בשעת צהרים לתת לאנשים אפשרות לנוח, שזה ייכתב בהחלטה, לא בשעת צהרים,

אילנית מיכאלי:

לא בשעות מנוחה.

אליעזר ראוכברגר:

וגם לא בשעה שבע וחצי בבוקר, בן אדם קם, הוא לא צריך על הבוקר איך שהוא קם לשמוע מיד את הרעש. לתת לאנשים, איך אומרים? להיכנס ליום, ויהיה, וזה. גם בקייטנה, קייטנה ברור ומובן שזה קצת, טיפה יותר שעות, אבל קייטנה זה בסך הכל בסוף השנה, כמה יש קייטנה, עשרה ימים, שבועיים? אין קייטנה למשך חודשים. זה בסך הכל זמן באמת מאד מאד,

יהודה פרוידינגר:

היא אמרה שגם בקייטנה בגלל החום,

אליעזר ראוכברגר:

וגם הקייטנה,

יהודה פרוידינגר:

אז עד עשר וחצי הם בחוץ,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יהודה פרוידינגר:

אבל אחר כך לא יוצאים.

אליעזר ראוכברגר:

לא בשעת צהרים, שעת מנוחה,

דוברת לא מזוהה:

שמונה וחצי.

אליעזר ראוכברגר:

ולא בבוקר בשבע בבוקר,

יהודה פרוידינגר:

היא אמרה, שמונה וחצי עד עשר וחצי.

אליעזר ראוכברגר:

משהו כזה.

אלדד רבינוביץ':

סגירת חלונות.

אליעזר ראוכברגר:

ולהקפיד על סגירת חלונות של המבנה, של הדירה בזמן הפעילות שמה. אגב, העורך דין לא דיבר על רעש מהמבנה בפנים, הוא דיבר רק על מהחצר.

יהודה פרוידינגר:

נכון.

רוחמה יעקבי:

מהחצר.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא דיבר על המבנה בפנים.

יהודה פרוידינגר:

נכון, נכון, מהחצר.

אליעזר ראוכברגר:

זהו, אני חושב שזה,

יהודה פרוידינגר:

אני רוצה משהו להוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

רק שניה, אני מציע לחברים את זה, אני חושב שזה החלטה מאוזנת, החלטה שנותנת מענה גם למתנגדים אבל אנחנו נמצאים היום ביולי, אנחנו לא יכולים לזרוק ילדים שב-1.9 מתחילים עוד פעם, כשהילדים כבר רשומים. אין שום אפשרות בעולם במשך התקופה הזאתי למצוא מקום חליפי. לכן בלב כואב ובהבנה למתנגדים, אבל גם בהבנה לצרכים של הילדים, לצרכים של הגן, לזה שאי אפשר לזרוק ילדים לרחוב, אנחנו, זו ההצעה שלי. כן, יהודה.

יהודה פרוידינגר:

אני רוצה להגיד שיש תכנית למבני ציבור במתחם של הרטמן, איפה שאמור להיות הרטמן,

אליעזר ראוכברגר:

נדמה לי שגם בצפירה 20 יש שמה הפרשה של גן, לא?

יהודה פרוידינגר:

זהו,

אליעזר ראוכברגר:

שמה היה לנו את הסיפור עם בית הכנסת.

יהודה פרוידינגר:

גם אני חושב שמה אמורה להיות הפרשה לגן, וגם בצפירה, איפה שאמור להיות הרטמן, יש ליד זה, בין הרטמן ליהודה הלוי יש מבנה קטן של גן שבמבני ציבור הולכים להרוס את המבנה, הולכים בעצם את כל המתחם הזה של הגן לבנות אותו מחדש, כדי לאפשר את המועדון נוער שהיה בהרטמן להעביר קומה שניה מעל הגג. צריך אולי שמפה תצא בקשה למבני ציבור, שיראו, למצות, אולי אפשר להכניס עוד גן על השטח הזה, ובאמת שבעתיד יהיה גן עירוני באזור.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אתה מבין שזה, זה לא ל-1.9 של שנה הבאה.

יהודה פרויד'ינגר:

וודאי, אבל, לא,

חנאן עביד:

הרטמן יש להם בקשה לתוספת קומה, אבל זה לא קשור לגני ילדים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

יהודה פרויד'ינגר:

לא, יש שמה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מדבר עכשיו על זה, הוא אומר לטווח רחוק,

יהודה פרויד'ינגר:

לא, לא, יש תכנית.

אליעזר ראוכברגר:

שיבנו עוד גן, אולי ניתן פתרון לעוד ארבע שנים.

יהודה פרויד'ינגר:

יש תכנית.

אליעזר ראוכברגר:

ילכו, לארבע שנים, נו מה, בסוף שנה הבאה ילכו לארבע שנים למקום אחר, ואחר כך יהיה להם מקום עירוני שהוא מיועד לגן והוא בעצם תקני והכל, והכל יהיה בסדר.

חנאן עביד:

מה לגבי החניה, מה אתם מחליטים?

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה עם החניה?

יהודה פרוידינגר:

הם אמרו שחונים,

חנאן עביד:

החניה,

רוחמה יעקבי:

זה לא בררוב שלהם.

חנאן עביד:

לא, לא, שניה. הסדרי תנועה אמרו שהם לא הציגו פתרון חניה, יש להם פתרון,

אליעזר ראוכברגר:

ממתי אנחנו,

חנאן עביד:

רק להעלאה והורדה,

אליעזר ראוכברגר:

ממתי אנחנו בשימוש חורג,

חנאן עביד:

אז צריך הרשאת הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

ממתי אנחנו בשימוש חורג מציגים פתרון?

יהודה פרויד'נגר:

בגני ילדים,

חנאן עביד:

ברור.

יהודה פרויד'נגר:

בגני ילדים,

חנאן עביד:

ברור, תמיד.

אליעזר ראוכברגר:

למה ברור?

חנאן עביד:

אבל לוועדה יש,

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה יש לה סמכות לפי 5166 ב'.

חנאן עביד:

יש לה סמכות, אז אני צריכה לשמוע,

אליעזר ראוכברגר:

מפרץ הורדה יש?

חנאן עב"ד:

יפה,

יואל שבת:

חייבים לקבל על זה התייחסות של הוועדה.

חנאן עב"ד:

אז אני צריכה לשמוע מכם. בטח.

יהודה פרוידינגר:

הם אמרו שיש העלאה והורדה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שימוש חורג?

חנאן עב"ד:

ברור,

יואל שבת:

גם בשימוש חורג,

חנאן עב"ד:

תמיד. תמיד.

יואל שבת:

שימוש חורג, כל שימוש חורג.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש לנו סמכות לפטור ב-5166 ב',

חנאן עביד:

נכון, אבל אתם צריכים להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

בשונה דרך אגב מבית כנסת,

חנאן עביד:

אם אתם רוצים.

אליעזר ראוכברגר:

בית כנסת יש לנו סמכות לפטור רק עד 250 מטר.

חנאן עביד:

אז אתם צריכים להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

חנאן עביד:

לפרוטוקול,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

חנאן עביד:

אם אתם פוטרם או לא.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אוקי, אנחנו מאחר ומדובר בגן ילדים, יש לנו סמכות, אנחנו פוטרים, נאמר לנו כאן שכל הילדים זה מהאזור, זה מהשכונה, אני לא יודע בשביל מה צריך שם חניה בכלל, מביאים, הורים, צריך מפרץ הורדה, הורה מביא את הילד, מוריד את הילד ונוסע הלאה.

אילנית מיכאלי:

אין טענה על זה.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, הגננת דרך אגב היא דיירת שם, היא לא באה מכוח גננת, היא גרה בדירה.

יהודה פרויד'נגר:

היא גרה בדירה הזו.

אליעזר ראוכברגר:

היא גרה בדירה. היא גרה בה כמגורים, לא כגן. טוב. ההצעה שלי מקובלת על כולם? מקובלת על כולם. אוקי, יהודה, צחי?

צחי ברים:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אלדד, חיים, ישראל, הרב הלבפשטאם, גם אדיר שוורץ אמר שזה מקובל עליו, אז אנחנו מאשרים את זה פה אחד,

אילנית מיכאלי:

רגע.

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם להצעה שאני הצעתי.

יהודה פרויד'נגר:

רגע, צריכים לכתוב שלא תהיה עוד הארכה? שבהחלטה יהיה כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אומר שלא תהיה הארכה, אלא אם כן יגיעו להסכמה איתם.

יהודה פרוידינגר:

אלא אם כן יגיעו להסכמה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אם יהיה הסכמות,

אילנית מיכאלי:

לא, אבל אנחנו כן מציינים שהמטרה היא להתארגן ליציאה מהמקום.

אליעזר ראוכברגר:

המטרה היא למצוא מקום חלופי במהלך השנה הזאת,

אילנית מיכאלי:

להתארגן ליציאה מהמקום, לא לשום דבר אחר.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עושים, בוא נאמר ככה, אם היינו היום, אם היינו היום בחנוכה או בחשוון, אז היינו במציאות אחרת. מכיוון שאנחנו עכשיו ביולי, כן? אנחנו היום כבר ב-4.7, היום 4, נכון? 3, 3.7,

אילנית מיכאלי:

עכשיו, חנאן, עכשיו סגרנו (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

אין מציאות למצוא בתוך חודש חודשיים מקום, גם להכשיר, גם אם אתה מוצא מקום אתה צריך להכשיר אותו, זה אורך זמן הדברים האלו. אין מה לעשות. בסדר. טוב, אנחנו עוברים,

אילנית מיכאלי:

רגע, רגע, שניה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אילנית.

יהודה פרוידניגר:

לדעתי עם החלטה כזה הם לא ילכו לערר.

אליעזר ראוכברגר:

אני גם חושב.

אילנית מיכאלי:

אנחנו רוצים להבהיר, יואל,

אליעזר ראוכברגר:

זה דרך אגב המטרה שלי.

חיים כהן:

כן, אבל מצד שני (לא ברור)

אילנית מיכאלי:

יואל ואני רוצים רגע להבהיר את התיק הקודם,

חיים כהן:

שהם נמצאים במקביל בהליך אזרחי, אז אני לא יודע מה (לא ברור)

אילנית מיכאלי:

אנחנו רוצים רגע,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה לא קשור, זה דרך אגב, זה תביעה אישית על האדון הזה, איך קוראים לו? חזקיה, משהו כזה. כן. דרך אגב, זה לא בבית משפט לעניינים מקומיים, זה בבית משפט השלום כנראה.

יהודה פרויד'ינגר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

יש פה שני משפטים שמתנהלים.

יהודה פרויד'ינגר:

עם איזה תיק הוא הגיע,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ככה, ראית? כזה pack. טוב, אילנית, כן.

(נאמרה הבהרה לגבי התיק הקודם, חלק זה הועבר לסוף תמליל התיק הקודם)

סיום הדיון